

[Kurt Brauer.]

kommet efter 1. juli 1966. I den skriver den tidligere forsvarsminister — og det er første gang, man hører om den ordning, som nu bliver lovfæstet:

„Mere hensigtsmæssigt ville det være, om forsvarschefens operative ansvar i en given situation blev udøvet gennem chefen for NATO-styrkerne i den sydlige del af NATOs nordregion, som altid er en dansk officer og placeret i Karup. Dette ville betyde, at anlæggene i det eksisterende NATO-hovedkvarter og dets danske personel kan udnyttes med tilsvarende økonomiske og personelle besparelser. Forsvarschefen har udarbejdet forslag til en sådan ordnings gennemførelse. Ordningen er for tiden til drøftelse med NATOs militære myndigheder.“

Det var i sensommeren eller i efteråret 1966, jeg kan desværre ikke læse det heraf. Det var måske til hr. Helge Nielsens overvejelse at søge det forhold ændret.

Det tredje dokument, som jeg formoder at forsvarsministeren har, er hans eget forslag til lov om forsvarrets organisation m. v., som vi har til behandling her i dag. I bemærkningerne til det står der:

„Det vil være hensigtsmæssigt fortsat at have mulighed for i en spændingsperiode og forud for det allierede kommandosystems ikrafttræden at lade chefen for enhedskommandoen for den sydlige del af NATOs nordregion, COMBALTAP, udøve den operative ledelse af danske styrker som chef for forsvarrets operative styrker.“

Jeg synes, det er passende med denne historiske gennemgang, så vi får slået fast, at første gang vi hører om det, er i efter sommeren 1966. Da overvejer man det. I den gældende lov står der, at man kan overgive myndigheden til forsvarschefen og ikke til andre, og nu har vi her et lovforslag til behandling, som uden at foretage sig videre simpelt hen overgiver kommandoen til COMBALTAP. Jeg synes, det er et stift stykke, og glæder mig meget til de redogørelser, som måtte følge under udvalgsarbejdet.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Jeg kan ikke forstå, hr. Kurt Brauer synes, der er noget mystisk i sagen. Der er jo da i hvert

fald ikke noget mystisk ved, at vi fremsætter et lovforslag, hvorefter vi fastlægger det, der er praktiseret i forvejen. Noget andet er der ikke tale om. Men derfor kan vi selvfølgelig godt give svar på de spørgsmål, der kan komme i den forbindelse.

Jeg kan over for hr. Kjær Rasmussen gentage, at vi har ingen tanker om at give tilladelse til placering af atomvåben her i landet, heller ikke i de situationer, som hr. Kjær Rasmussen spurgte om.

Til hr. Bilgrav-Nielsen skal jeg blot sige vedrørende granatproduktionen i Elling, at det er en del af ammunitionsarsenalets virksomhed. Vi påtænker jo flytning også af ammunitionsarsenalet til Vendsyssel — forhåbentlig ikke så det gør så meget støj, at hr. J. O. Krag ikke får fred deroppe — men det kan vel ikke i sig selv indebære en begrænsning af produktionen. Derimod er vi nødsaget til at foretage visse undersøgelser i forbindelse med den flytning, der skal finde sted fra ammunitionsarsenalet, hvor der væsentlig er en håndvåbenproduktion nu, for at finde ud af, om den kan betale sig i fremtiden. Disse undersøgelser er ikke færdige endnu, men jeg skal gerne give oplysning om det i folketingsudvalget.

Ja, så har jeg en bemærkning at gøre til hr. Kjeld Olesen vedrørende tallene. De tal, der blev omtalt under forespørgslen i marts måned, var nettotallene udregnet efter priser fra april 1967. Det tal, der er omtalt nu, de 2.710 mil. kr., er bruttotallet for forsvaret, og der har fundet en pristalsregulering sted. Der har fundet den regulering sted, der finder sted efter de beregningsmetoder, vi har inden for forsvaret med hensyn til budgetter. Hvis vi skulle have gjort det fuldt ud, ville tallet have været noget højere, 2.760 mill. kr., det ville være deromkring, men vi har altså foretaget en reduktion på 2 pct., og det stemmer altså med planen, der blev nævnt i foråret, bortset fra at vi nu er gået over på andet prisniveau, men det er vi også med hensyn til det tal, hr. Kjeld Olesen nævnte — det var vist 2.100 et eller andet. Dette tal skal jo også beregnes efter et nyere prisniveau, og derfor er der slet ikke den spændvidde, der blev omtalt.

Med hensyn til spørgsmålet om cirka-betegnelsen mener jeg, at jeg fuldt ud har svaret på det. Med de svingninger, der har været, fandt vi det rigtigt at angive styrke-